

Heiligen

Alle gelovigen, die Gods heilige geest hebben ontvangen, zijn door de geest geheiligd en mogen zich daarom 'heiligen' noemen, omdat de Schrift dat zegt. In bepaalde kringen echter (denk aan de Rooms-katholieke Kerk) is het woord gereserveerd voor bepaalde groepen.

Israël een heilig volk

Israël was een *'heilig volk'* (Exodus 19: 6), met heilige *plaatsen* en speciale heilige *personen*, zoals de priesters. Het woord wordt niet gebruikt voor alle individuen van het volk, omdat 'heilig' gebaseerd was op gedrag of op voorrecht, niet op geloof. Later wordt het de aanduiding waarmee een bepaalde groep wordt onderscheiden t.o.v. anderen uit het volk.

Toen Saulus degenen die Jezus als de Messias aanvaard hadden vervolgde, zei Ananias in Handelingen 9: 13 – *'(...) hoeveel kwaad hij uw heiligen in Jeruzalem aangedaan heeft.'* En dat is de betekenis die het begrip heeft in de besnijdenisgeschriften. Paulus hanteert het in die betekenis enkele malen, maar hij vergroot het begrip en betreft het op *allen die geheiligd zijn, door geloof in Jezus* (Handelingen 26: 18).

Heiligen in Paulus' brieven

In zijn brieven hanteert de apostel het woord 'heilige(n)' (voor personen) opvallend veel meer dan dat de besnijdenisgeschriften dit doen. Het komt bij hem zes keer meer voor dan in de Hebreeuwse geschriften. In het evangelie van Mattheus staat het slechts een keer (in 27: 52) en dan heeft het betrekking op de doden. In het beheer van het geheimenis heeft het woord een veel grotere plaats en daarom is het de moeite waard er nader naar te kijken.

In de adressering van de brieven van Petrus, Johannes, Jakobus of Judas komt het woord 'heiligen' niet voor. In de meeste brieven van Paulus worden de *'heiligen'* aangesproken (Romeinen 1: 7, 1 Corinthiërs 1: 2 (hier: geheiligden), 2 Corinthiërs 1: 1, Efeziërs 1: 1, Filippenzen 1: 1 en Kolossenzen 1: 1 (hier: heilige broeders)).

Romeinen

De brief aan de Romeinen werd geschreven door Paulus als een van de degenen die *'(...) genade en het apostelschap ontvangen hebben om*

gehoorzaamheid des geloofs te bewerken voor Zijn naam onder al de heidenen' (1: 4). Hij noemt hen *'geliefden Gods, geroepen heiligen'* (vs. 7).

In Israël worden alleen diegenen *heiligen* genoemd die geloven in Christus door de kracht van heilige geest. Aan de Romeinen schrijft Paulus, dat *'(...) de liefde van God in onze harten uitgestort is door de heilige geest, die ons gegeven is (...)'*. Hij was een Hebreëer en zij waren heidenen, maar hij spreekt van de geest als aan beide groepen gegeven (Romeinen 5: 5).

Corinthiërs

'Geheiligden in Christus Jezus' (1 Corinthiërs 1: 2). Korinthe is de stad waar Joden zich verzetten tegen Paulus' prediking. Zie zijn reactie in Handelingen 18: 6. De Corinthiërs waren afgodendienaars, maar ze waren *'(...) geheiligd (...) door de naam van de Here Jezus Christus en door de Geest van onze God'* (1 Corinthiërs 6: 10-11).

Gods woonplaatsen zijn altijd heilig. Als de Corinthiërs Zijn tempel genoemd worden, kunnen zij niet anders dan heilig zijn (1 Corinthiërs 3: 17 en 6: 19).

Efeziërs

Deze brief was geschreven *'(...) aan al de heiligen, die ook gelovigen zijn in Christus Jezus'* (1: 1 C.V.). Daarmee gaat het niet alleen degenen die in vers 3 genoemd worden, verwijzend naar 'ons' (=Paulus en de zijnen uit de besnijdenis), maar ook naar diegenen in vers 13: *'ook jullie'* (= de gelovigen uit de natie). Zij zijn *medeburgers* van de *heiligen* en gezamenlijk vormen zij een woonplaats voor God in geest. Hij kan niet wonen in een onheilige plaats.

Waar het in deze brief om gaat, is, dat er twee aparte lichamen geweest zijn, maar nu zijn die *één gezamenlijk-lichaam*, waarin de verschillen verdwenen zijn. Daarom roept hij ons op *'(...) de eenheid van de geest te bewaren in de band van vrede'* (4: 3). Daarin kun je niet de ene groep heiligen noemen en de andere betitelen als niet heilig.

Filippenzen

Deze brief was geschreven aan een Romeinse stad (Handelingen 16: 21). De *'heiligen'* die bij Paulus waren groetten *'(...) al de heiligen, inzonderheid die aan het huis des keizers verbonden zijn'* (4: 21 en 22).

Kolossenzen

De brief was geschreven aan de *heiligen* in een stad buiten Israël. Zij hadden geloof in Christus Jezus (1: 4), en waren gerijpt, en kenden het geheimenis, dat alleen de heiligen kenden – dat is: ‘*Christus onder u, de hoop der heerlijkheid*’ (vs. 26). Zij waren gekozen door God, en heilig (3: 12).

Thessalonicenzen

De Thessalonicenzen namen het woord met blijdschap van heilige geest aan (1 Thessalonicenzen 1: 6). Zij keken uit naar ‘(...) *de komst van onze Here Jezus met al Zijn heiligen*’ (3: 13). God gaf hun Zijn heilige geest, daarmee waren zij heilig. De brief moest worden voorgelezen aan al de ‘*heilige broeders*’ (5: 27 C.V.; NBG vertaalt alleen ‘*broeders*’).

In de tweede brief kijken zij vooruit naar Zijn komst, als Hij verheerlijkt zal worden in Zijn ‘*heiligen*’ (1: 10). God had hen verkoren ‘(...) *tot behoudenis, in heiliging door de geest (...)*’ (2: 13).

De persoonlijke brieven

Als heiligheid beperkt was gebleven tot de besnijdenis, zou het moeilijk zijn Timotheus te plaatsen, want zijn vader was een Griek (Handelingen 16: 1). De besnijdenis at geen voedsel dat volgens de wet van Mozes niet kosjer was. Maar Timotheus wist wat Paulus zei (1 Timotheus 4: 5).

In 2 Timotheus wordt tegen hem gezegd: ‘*Bewaar door de heilige geest, die ons woont, het goede, dat u is toevertrouwd*’ (1: 14).

Titus wordt herinnerd aan ‘(...) *de vernieuwing door de heilige geest, die Hij rijkelijk over ons heeft uitgestort (...)*’ (3: 6-7).

Filemon wordt door Paulus geprezen om zijn liefde en geloof voor al de heiligen en dat hij het hart van de heiligen verkwikte (vs. 5 en 7).

Uit het bovenstaande blijkt overvloedig, dat heiligheid is voor allen die Gods geest hebben. In de era van overvloeiende genade zijn al onze zegeningen geestelijk. Geen enkele is gebaseerd op de besnijdenis (Israël). Niet langer nemen we een lagere en minder heilige plaats in. De eenheid van nu is een geestelijke eenheid.

Dat wij allen ons inspannen die grote en genadige eenheid te onderwijzen en te houden.

A. E. Knoch

Unsearchable Riches XLVI, p.97-100

In een sluier van geheimen

Als door een sluier van geheimen
heeft God Zichzelf aan ons onthuld.
En als je zoekt, zal je ontdekken
dat je Zijn wijsheid vinden zult.
In oude tijden, oude boeken
heeft Hij Zijn woorden neergelegd;
maar 't diepste woord dat heeft geklonken,
werd pas op Golgotha gezegd:
de dag werd nacht, de aarde beefde,
toen Hij tot zonde werd gemaakt;
de rotsen scheurden, doden herleefden
temidden van al 't leedvermaak.
Zo wist de schepping te beamen,
– wat niet door spotters werd gedacht –
dat Christus' offer ons weer samen
bij God brengt in: *'Het is volbracht!'*

Gijs Bernouw

(Hebr. 1: 1, 1 Cor. 1: 18-21, Matt. 28: 45-52; 1 Cor. 15: 28, Joh. 19: 30)